

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

(๑) ผลการดำเนินงานยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑) สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒, แผนพัฒนาภาค, แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด, และแผนพัฒนาจังหวัด การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาการบริหารทรัพยากรขององค์กรโดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า ให้บรรลุตามภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมายขององค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใดจำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์เพื่อแปลงสู่การปฏิบัติ ซึ่งอาศัยกระบวนการในการวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมเพื่อให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อย อุปสรรค และโอกาสจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เพื่อนำมากำหนดทิศทางการพัฒนา โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนา เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนสามารถนำไปสู่การพัฒนาแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

การวิเคราะห์ SWOT Analysis ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพการพัฒนาของท้องถิ่นและจังหวัดบึงกาฬ โดยการทำ SWOT Analysis วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาสอุปสรรคทั้งภายในและภายนอก มีดังนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง (Strengths)

๑. บึงกาฬเป็นเมืองที่มีสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ
๒. บึงกาฬเป็นเมืองที่มีสภาพเศรษฐกิจดี มียางพาราเป็นฐานเดิมเป็นสำคัญ เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตอุตสาหกรรมจากยางพารามีโรงงานแปรรูปยางพารา ๕ แห่ง รองรับการผลิต การแปรรูปการส่งออก
๓. บึงกาฬมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และเชิงพุทธสถานตามบริบทลุ่มน้ำโขง สามารถเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวกับประเทศในอนุภาคลุ่มน้ำโขง
๔. บึงกาฬมีศักยภาพด้านการลงทุนเพราะอยู่ในเส้นทางเชื่อมโยงประชาคมอาเซียนเป็นเมืองที่ติดชายแดน มีด่านสากล อำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศอาเซียน และจีนตอนใต้ มีระยะทางไม่ไกลมาก ลดต้นทุนการขนส่งในการส่งเสริมการส่งออกตามเส้นทางในเขต สปป. ลาว
๕. บึงกาฬเป็นเมืองที่มีสังคมเอื้ออาทร มีสังคมแบบดั้งเดิม

๖. บึงกาฬมีความสะดวกในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการเพราะระยะทางลดลง
๗. บึงกาฬมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม จารีต ประเพณีตามเชื้อสาย
๘. บึงกาฬมีทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
๙. เป็นเมืองที่มีพระอาริยะสงฆ์ที่ประชาชนให้ความเลื่อมใสและศรัทธา
๑๐. เป็นเมืองที่มีพันธุ์พืชและสัตว์ป่าที่หายาก
๑๑. พื้นที่ตั้งในลุ่มน้ำโขง เป็นแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์สามารถพัฒนาเพื่อการเกษตรและอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรม ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด
๑๒. บึงกาฬเป็นเมืองที่มีการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ
๑๓. มีพื้นที่ชุ่มน้ำโลก ๒ แห่ง คือ บึงโขงหลง และหนองกุดทิง
๑๔. เป็นพื้นที่รองรับการพัฒนาด้านเกษตรอุตสาหกรรมและการจ้างงาน

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. การคมนาคมอยู่ระหว่างการปรับปรุง ระบบขนส่งคมนาคมเชื่อมต่อกับจังหวัดข้างเคียงและภายในจังหวัดยังไม่มีความสะดวก ถนนแคบ ความปลอดภัยทางถนน และระบบขนส่งสาธารณะยังไม่ครอบคลุมพื้นที่จังหวัด
๒. เอกสารสิทธิในที่ดินทำกินของเกษตรกรยังไม่ครอบคลุม (โฉนดที่ดิน น.ส. ๓ เอกสารสิทธิ นอกเหนือจาก ส.ป.ก. ๔-๐๑)
๓. ขาดระบบจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ (น้ำยางพาราบนถนน, น้ำเสีย, กลิ่นเหม็น และมลพิษจากโรงงานยางพารา)
๔. มีความเปลี่ยนแปลงทางวิถีชีวิตของเกษตรกร
๕. ปัญหาการควบคุม ป้องกันโรค ยังไม่ครอบคลุมและมีคุณภาพ
๖. มีประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวเข้ามาในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬเพิ่มมากขึ้น
๗. เกษตรกรส่วนใหญ่มีการปลูกพืชเชิงเดี่ยวมากเกินไป
๘. ท้องถิ่นขาดแคลนบุคลากรภาครัฐ
๙. สภาพดินมีความเสื่อมโทรมเพราะมีการใช้สารเคมีจำนวนมาก อีกทั้งยังทำให้ต้นทุนทางการผลิตสูงและมีผลต่อสภาพแวดล้อมรวมทั้งสุขภาพ
๑๐. มีปัญหาการระบาดของยาเสพติด
๑๑. ขาดสนามกีฬากลางที่ได้มาตรฐาน
๑๒. มีสถานบันเทิงซึ่งเป็นแหล่งยั่วยุทำให้เกิดปัญหาทางสังคมจำนวนมาก
๑๓. โครงสร้างพื้นฐานยังไม่พร้อมเพื่อรองรับการพัฒนาเมือง และขาดระบบบริหารจัดการด้านผังเมือง
๑๔. ระบบชลประทานไม่เพียงพอ และขาดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
๑๕. อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ และการบริหารราชการของประเทศ ระยะทาง ๗๕๑ กิโลเมตร การเดินทางใช้เวลานาน ไม่จูงใจในการลงทุนและการท่องเที่ยว
๑๖. การค้าชายแดนและการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านยังใช้แพขนานยนต์ ล่าช้าไม่สะดวก
๑๗. ความไม่พร้อมของประชาชน องค์กรภาคราชการ เอกชน และภาคีเครือข่ายที่ตอบสนองการพัฒนาจังหวัดบึงกาฬรวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน และความเข้มแข็งขององค์กร
๑๘. ขาดโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าด้านการเกษตรแบบครบวงจร
๑๙. การบุกรุกที่สาธารณะ
๒๐. ประชาชนมีหนี้สินเพิ่มขึ้นทั้งในระบบและนอกระบบ
๒๑. มีกิจการดูดยาตามแนวชายฝั่งแม่น้ำโขงทำให้ดลิ่งทรุดตัว เนื่องจากขาดการควบคุมดูแล

๒๒. สินค้าอุปโภค - บริโภค มีราคาแพงยังขาดการควบคุมราคาสินค้า ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้มีรายได้น้อย รายรับไม่พอกับรายจ่าย เนื่องจากค่าครองชีพสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมถึงราคาที่ดินที่สูง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

โอกาส (Opportunity)

๑. มีนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพด้านสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัด
๒. การค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
๓. การทำอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และเป็นที่รองรับการพัฒนาด้านการเกษตรอุตสาหกรรม และการจ้างงาน
๔. ความก้าวหน้าทาง IT
๕. ประเทศเพื่อนบ้านมีบริบททางสังคม วัฒนธรรม และภาษาที่ใกล้เคียงกัน ทำให้สะดวกในการสื่อสาร
๖. นโยบายของรัฐบาล จัดสรรงบประมาณลงสู่เศรษฐกิจรากฐานผ่านโครงการต่าง ๆ เพิ่มกำลังซื้อ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
๗. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ตลาดสินค้าใหญ่ขึ้น และการซื้อขายมากขึ้น
๘. ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดโลก
๙. มีพฤติกรรมการนิยมบริโภคสินค้าไทยจากประเทศเพื่อนบ้าน
๑๐. มีนโยบายรัฐบาลในการส่งเสริมด้านการศึกษา สอดคล้องกับบริบทของจังหวัดในการพัฒนาด้านการศึกษาเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๑๑. บึงกาฬมีโครงการสร้างสะพานเชื่อมระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (สปป.ลาว)

ภัยคุกคาม(Threats)

๑. ยาเสพติดเข้ามาตามแนวชายแดน เนื่องจากเป็นพื้นที่ติดแนวชายแดนที่ยาวมาก จึงเป็นจุดนำเข้ายาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย
๒. สภาพภูมิอากาศมีการเปลี่ยนแปลง ปัญหาภัยธรรมชาติ ส่งผลให้เกิดพืชเศรษฐกิจเสียหาย
๓. กระแสนิยมวัฒนธรรมต่างชาติ
๔. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนปี ๒๕๕๘ การแข่งขันรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากสินค้าในกลุ่มประเทศอาเซียน และอาเซียนบวกสามโดยเฉพาะจีน ที่มีต้นทุนต่ำกว่าจะแย่งส่วนแบ่งตลาดสินค้าไทยมากขึ้น ขาดความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล
๕. การลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวโดยผิดกฎหมาย
๖. วิกฤติเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของภูมิภาค และประเทศ
๗. ปัญหาสุขภาวะ (โรคติดต่อ)
๘. การเคลื่อนย้ายสินค้าไม่ได้คุณภาพ มาตรฐานจากต่างประเทศ

๒) การประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬได้มีการดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ซึ่งถือเป็นการดำเนินการอย่างหนึ่งที่สำคัญที่ช่วยให้ทราบถึงจุดเด่นและจุดด้อยของการดำเนินงานได้อย่างมีระบบ และสำหรับใช้เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารที่จะสร้างความมั่นใจได้ว่าการปฏิบัติงานขององค์กรเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และสามารถดำเนินงานได้สอดคล้องตามเป้าประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่วางเอาไว้ การติดตามผลการดำเนินงาน จะช่วยให้ทราบถึงข้อมูลที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงการรวบรวมผลการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลาของการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องตามตัวชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ละระดับที่ได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานประจำปี

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬที่ผ่านมา ได้มีการดำเนินงาน โครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบึงกาฬ จำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ คือ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และกีฬา
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านระบบการบริหารจัดการที่ดี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การส่งเสริมและพัฒนาการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

โดยสามารถสรุปผลการดำเนินโครงการที่ได้ ตั้งไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และการนำไปสู่การปฏิบัติในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เพื่อประเมินประสิทธิภาพการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติเชิงปริมาณ

ตารางที่ ๑ แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นกับโครงการที่นำมาปฏิบัติในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดบึงกาฬ	ข้อมูลตามแผนพัฒนา (จำนวน)		ข้อมูลตามข้อบัญญัติ อบจ.บก. (จำนวน)		เบิกจ่าย	
	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑	๑๔๕	๓๔๖,๒๕๐,๐๐๐	๒๐	๖๑,๒๗๐,๐๐๐	๑๖	๕๔,๓๒๕,๐๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	๙๗	๑๓๕,๔๕๖,๙๐๐	๓๓	๔๐,๙๔๐,๐๐๐	๑๗	๘,๖๐๖,๑๓๒
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	๒๔	๘,๙๓๕,๐๐๐	๑๑	๔,๒๑๐,๐๐๐	๘	๑,๗๒๓,๐๘๘
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	๑๕	๑๑,๗๑๕,๐๐๐	๑๑	๖,๕๖๓,๘๐๐	๓	๓,๗๑๘,๖๒๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	๒๕	๑๘,๒๑๓,๘๐๐	๑๐	๑,๒๔๐,๐๐๐	๒	๒๐๒,๓๗๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	๒๗	๓๗,๑๔๕,๐๐๐	๔	๒,๘๐๐,๐๐๐	๓	๑,๘๘๒,๓๓๑
ยุทธศาสตร์ที่ ๗	๓๖	๙๑,๘๕๐,๐๐๐	๑๔๓	๒๐๐,๖๗๐,๙๔๐	๑๐๙	๑๕๘,๘๙๑,๘๖๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๘	๑๔	๓,๙๙๔,๐๓๑,๐๐๐	๑	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑	๒๐๕,๘๘๐
รวม	๓๘๓	๔,๖๔๓,๕๙๖,๗๐๐	๒๓๓	๓๑๙,๖๙๔,๗๔๐	๑๕๙	๒๒๙,๕๕๕,๒๙๖

ตารางที่ ๒ แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นกับโครงการที่นำมาปฏิบัติ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อปท. ใน เขตจังหวัดบึงกาฬ	ข้อมูลตามแผนพัฒนา (จำนวน)		ข้อมูลตามข้อบัญญัติ อบจ.บก. (จำนวน)		เบิกจ่าย	
	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑	๑,๘๗๔	๗,๘๙๕,๖๐๖,๗๔๓	๙๓	๘๒,๑๑๗,๗๖๕	๖๖	๔๕,๕๕๗,๑๘๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	๒๕๔	๘๐๕,๗๖๘,๔๐๐	๕๙	๔๐,๒๖๔,๖๐๐	๔๑	๓๙,๒๓๗,๖๓๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	๓๐	๙,๖๖๕,๐๐๐	๕	๖,๒๐๐,๐๐๐	๔	๕,๒๗๑,๔๑๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	๕๐	๑๐๓,๙๕๔,๐๐๐	๙	๓,๖๔๕,๕๐๐	๕	๒,๒๒๙,๕๔๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	๒๙	๑๔,๘๓๓,๘๐๐	๔	๑,๒๐๐,๐๐๐	๓	๘๙๙,๓๘๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	๔๓	๔๓,๐๗๐,๐๐๐	๙	๓,๙๙๐,๓๖๔	๗	๒,๙๐๐,๗๗๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๗	๑๙๖	๔๒๗,๔๕๖,๐๔๐	๑๔๓	๑๘๑,๔๑๙,๓๕๐	๑๑๘	๑๔๑,๙๑๘,๐๙๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๘	๑๒	๙๘,๗๔๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๐
รวม	๒,๔๙๐	๙,๓๙๙,๐๙๓,๙๘๓	๓๒๒	๓๑๘,๘๓๗,๕๘๐	๒๔๔	๒๓๕,๐๑๔,๐๓๔

ตารางที่ ๓ แสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นกับโครงการที่นำมาปฏิบัติ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อปท.ใน เขตจังหวัดบึงกาฬ	ข้อมูลตามแผนพัฒนา (จำนวน)		ข้อมูลตามข้อบัญญัติ อบจ.บก. (จำนวน)		เบิกจ่าย	
	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑	๒,๔๗๒	๑๙,๒๕๕,๙๓๕,๓๗๗	๑๑๓	๕๘,๔๒๑,๙๘๐	๑๐๓	๕๘,๔๒๑,๙๘๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒	๓๔๕	๕๓๔,๖๒๔,๖๔๖	๕๒	๒๔,๑๙๐,๙๕๖	๓๘	๒๔,๑๙๐,๙๕๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	๒๗	๑๔,๖๖๐,๐๐๐	๓	๓๘๐,๐๐๐	๓	๓๘๐,๐๐๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๔	๒๖	๘๗,๗๐๐,๐๐๐	๑๑	๒๓,๔๙๗,๐๙๓	๖	๒๓,๔๙๗,๐๙๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๕	๒๗	๒๑,๑๔๐,๘๐๒	๔	๖๒๗,๖๗๕	๔	๖๒๗,๖๗๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๖	๑๖	๑๑,๙๙๐,๐๐๐	๑๐	๕,๖๔๕,๘๒๖	๖	๕,๖๔๕,๘๒๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๗	๑๖๐	๓๔๑,๖๓๗,๗๕๐	๑๙๔	๒๓๕,๗๐๘,๔๗๐	๑๖๖	๒๓๕,๗๐๘,๔๗๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๘	๕	๖,๕๐๐,๐๐๐	๑	๐	๐	๐
รวม	๓,๐๗๘	๒๐,๒๗๔,๑๘๘,๕๗๕	๓๘๘	๓๔๘,๔๗๒,๐๐๐	๓๖๖	๓๔๘,๔๗๒,๐๐๐

การประเมินผลกรนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติเชิงคุณภาพ

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

มีการก่อสร้างปรับปรุงและบูรณะ ถนน สะพานที่เชื่อมต่อระหว่างตำบลและถนนที่ได้รับ
การถ่ายโอนตามอำนาจหน้าที่ และทางระบายน้ำ เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้สะดวกปลอดภัยสำหรับผู้สัญจรไปมา ก่อสร้างฝายต้นน้ำลำธาร ขุดลอกลำห้วยและหนองน้ำ เพื่อให้เพียงพอสำหรับการเกษตรกรรม

๒. การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

มีการส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน ตั้งแต่ เด็ก สตรี เยาวชน คนชรา คนพิการ
โดยสนับสนุนทั้งด้านกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะ เช่น กีฬา ฝึกอาชีพ สนับสนุนการศึกษา และสนับสนุนกิจกรรมด้าน
สังคมและอบรมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมกับวัย การสร้างศูนย์เด็กเล็กต้นแบบ สนับสนุนอุปกรณ์การ
เรียนการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย

มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนตระหนักถึงพิษภัยยาเสพติด รวมทั้งดำเนินการด้านต่อต้านยาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล โดยก่อสร้างป้อมจุดตรวจ/สกัดยาเสพติด ในพื้นที่จุดเสี่ยงการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับตำบลและกีฬาเยาวชนเพื่อให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ห่างไกลยาเสพติด และสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในชุมชน

๔. การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ

โดยเน้นการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านทางกิจกรรมต่าง ๆ ผลจากการพัฒนาปรากฏว่าการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวนอกจากนี้ยังพบว่าการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งและระบบการให้บริการเพื่อรองรับการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน อีกทั้งยังเกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวและปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชาชน

๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ได้มุ่งเน้นในการสร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา (ดิน น้ำ ป่าไม้) บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุล และยั่งยืน สนับสนุนให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยป้องกันและบำบัดมลพิษสิ่งแวดล้อมอย่างถูกวิธี ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน

๖. การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

โดยมีการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม โดยการให้ชุมชนแสดงถึงวัฒนธรรมของชุมชน เช่น วัฒนธรรมการแต่งกาย การกิน การพูด และทำกิจกรรมเพื่อแสดงออกถึงวัฒนธรรมของชุมชนสู่สายตาของประชาคมโลกส่งเสริมงานประเพณีของท้องถิ่น เช่น งานบุญ, งานรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ, งานทำบุญทอดกฐิน งานทอดผ้าป่า, งานเทศน์มหาชาติ, งานลอยกระทง, และงานแข่งเรือ โดยองค์การปกครองท้องถิ่นให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ

๗. การพัฒนาระบบการบริหารที่ดี

โดยการพัฒนามุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ ปรับปรุงสถานที่ทำงาน เครื่องมือเครื่องใช้ และพัฒนาบุคลากร รวมถึงเครือข่ายต่าง ๆ นอกจากนั้นยังสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจนถึงการติดตามประเมินผล ผลจากการพัฒนาปรากฏว่าประชาชนยังไม่ให้ความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬจัดขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมการลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาความต้องการของประชาชน ทำให้ได้ข้อมูลปัญหาที่ไม่ครอบคลุมกับสภาพข้อเท็จจริงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และอีกประเด็นปัญหาที่สำคัญคือการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง ทำให้ประชาชนไม่ได้รับรู้ข้อมูลผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

๘. การส่งเสริมและพัฒนาการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวโดยมีการเปิดศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และมีการจัดฝึกอบรมโครงการมัคคุเทศก์สำหรับบริการนักท่องเที่ยวและพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสู่การเรียนรู้ประชาคมอาเซียน

(๒) ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๑) ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ

ตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ ได้ดำเนินงานต่าง ๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นซึ่งผลจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ นั้น ผลที่ได้รับมี ดังนี้

๑. ประชาชนมีเส้นทางที่ใช้ในการคมนาคมที่ได้มาตรฐาน ทำให้การสัญจรมีความสะดวกและปลอดภัย สามารถรองรับการเติบโตของชุมชนต่าง ๆ ในเขตจังหวัดบึงกาฬได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ประชาชนมีเส้นทางในการขนส่งสินค้าทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการสินค้าทางการเกษตร นำมาซึ่งผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพส่งผลให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือ

๔. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุข

๕. ชยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง

๖. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข

๗. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่าง ๆ ของ อบจ.

๘. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย

๙. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเพื่อให้มีเส้นทางคมนาคมที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยในการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

๒) ผลกระทบ

๑. การก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้น ทำให้การระบายน้ำได้ช้าเกิดน้ำท่วมขังในบางจุด ทำให้ต้องเร่งก่อสร้างรางระบายน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๒. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัด ก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ เท้า ปาก เป็นต้น

๓. เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ

๔. การก่อสร้างทางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย

(๓) สรุปปัญหา อุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

๑) ปัญหาและอุปสรรค

๑. พื้นที่ไม่มีความพร้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถกันแนวเขตพื้นที่ดำเนินโครงการได้ ทำให้ไม่สามารถเข้าไปดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการอนุมัติงบประมาณ เนื่องจากโครงการที่เสนอขอเข้าบรรจุในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬไม่มีการตรวจสอบความพร้อมของพื้นที่ และไม่มีการขออนุญาตจากหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ที่รับผิดชอบ เช่น พื้นที่ป่าอนุรักษ์ พื้นที่อุทยาน ซึ่งต้องขออนุญาต จากกรมป่าไม้, พื้นที่แม่น้ำ ซึ่งขออนุญาตจากกรมเจ้าท่า และพื้นที่ชาวบ้านซึ่งต้องมีหนังสืออุทกภัยที่ดิน เป็นต้น เป็นสาเหตุให้ไม่สามารถดำเนินโครงการได้ทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาพื้นที่อื่นที่มีความจำเป็นเดือดร้อน และมีความพร้อมที่จะดำเนินโครงการในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้

๒. ไม่สามารถดำเนินการตามโครงการได้ เนื่องจากชาวบ้านในพื้นที่ไม่ยินยอมให้ดำเนินโครงการ ทั้งที่โครงการดังกล่าวมาจากการขอเสนอโครงการเพื่อเข้าบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

๓. การเสนอขอโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีการสำรวจพื้นที่ในการดำเนินโครงการ ทำให้การดำเนินงานที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่จริง เช่น การก่อสร้างถนนในรายละเอียดของแบบแปลนไม่ได้ใส่รายละเอียดให้ครบถ้วน (ทางระบายน้ำที่ล้นหรือแนวกันน้ำกักเซาะ) ทำให้การดำเนินโครงการเป็นไปตามที่รายละเอียดที่ขอมาในโครงการ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อในระยะยาว เช่น ปัญหาน้ำท่วมเนื่องจากไม่มีทางระบายน้ำ เป็นต้น

๒) การดำเนินการที่ผ่านมา

๑. การติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบึงกาฬ เพื่อประเมินผลความสำเร็จเชิงคุณภาพ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการที่สามารถวัดได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบถึงความสำเร็จ ปัญหา อุปสรรค แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำมาใช้ เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการจัดทำแผนพัฒนา ในครั้งต่อไป และสามารถช่วยเหลือพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนภายในจังหวัดบึงกาฬได้อย่างทั่วถึง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

๒. การมีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อย เนื่องจากประชาชนขาดโอกาสในการเข้าร่วมและไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนา จึงทำให้ไม่ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับ ประกอบกับการสะท้อนปัญหา หรือความต้องการไม่ได้รับการตอบสนองอย่างทันที่ จึงทำให้ประชาชนไม่ยอมเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมของภาครัฐ ดังนั้นจึงต้องมีการสร้างความรู้และความเข้าใจถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้ร่วมในการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนา ในการแก้ไขปัญหาความเดือนร้อนในทุกพื้นที่ของจังหวัดบึงกาฬ

๓) แนวทางแก้ไข

๑. กำหนดกรอบการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นในเขตจังหวัด บึงกาฬ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัดบึงกาฬ ใช้เป็นแนวทางในการประสานและบูรณาการ การจัดทำแผนพัฒนาในภาพรวมของจังหวัดบึงกาฬ ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับประชาชนได้อย่างแท้จริง

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เสนอโครงการให้ความสำคัญในการตรวจสอบความพร้อมและความถูกต้องของโครงการก่อนเสนอโครงการเข้าบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ เช่น พื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่น ให้ดำเนินการขออนุญาตให้เรียบร้อย เพื่อให้พร้อมในการดำเนินโครงการ และต้องมีการสำรวจพื้นที่สภาพจริงก่อนการจัดทำรายละเอียดแบบแปลนให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่จริง เพื่อให้การดำเนินโครงการสามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างแท้จริง

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

(๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันอันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) อันเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ด้านความมั่นคง
๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๔. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มี ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคม มีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมี ความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศ

มีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม จนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพ และยั่งยืน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> • มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในภูมิทัศน์ ที่มีมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง • ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย • สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน • มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> • ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน • เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน • มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> • การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม • มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับภาวะเติบโตของประชาคมโลก • คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศ ในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายใน และภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ของประเทศได้รับการพัฒนา ยกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนา กลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนใน ภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐโดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติ ได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมีมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเก่งทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทย

สามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบ ต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการ และสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรม และทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างบูรณาการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูงยึดหลักธรรมาภิบาลปรับตัวนวัตกรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่าง สะดวก รวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้กฎหมายต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็นมีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนเฉพาะด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลา นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่น ๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติ และแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑. สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และเป็นที่เข้าใจ รัฐบาลและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่าง ๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วง ๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒. ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติรวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓. กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

SDGs คือ หลังจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals –MDGs) ซึ่งต้องการเสริมสร้างมาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ได้สิ้นสุดลงเมื่อปี ๒๐๑๕ นั้น องค์การสหประชาชาติ จึงจัดทำเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals –SDGs) ทั้งหมด ๑๗ ข้อ มุ่งหวังจะช่วยแก้ปัญหาที่โลกกำลังเผชิญอยู่ เช่น ความยากจน ความไม่เท่าเทียม สภาพแวดล้อม และสันติสุข เพื่อเสริมแนวคิด “ไม่เป็นการทิ้งใครไว้ข้างหลัง” คาดว่าจะทำสำเร็จได้ภายในปี ๒๐๓๐

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) คือ แนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบันโดยไม่ลดทอนความสามารถในการตอบสนอง ความต้องการของคนรุ่นหลัง (Brundtland Report, ๑๙๘๗) โดยการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (economic growth) ความครอบคลุมทางสังคม (social inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (environmental protection) และในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ

สมัยสามัญครั้งที่ ๗๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิก สหประชาชาติรวม ๑๙๓ ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (๒๐๓๐ Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๐ โดยกำหนดให้มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการร่วมกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย ๑๖๙ เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกัน และกำหนดให้มี ๒๔๗ ตัวชี้วัด เพื่อใช้ติดตาม และประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน ๕ มิติ (๕P) ได้แก่

๑. การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๒. สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป

๓. เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ

๔. สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุขและไม่แบ่งแยก

๕. ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ เรื่องเป้าหมาย SDGs กับเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ และเรื่องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความเชื่อมโยงกันจากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs ที่กล่าวถึงตอนต้นชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติมีเป้าหมายระยะยาวมีการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็จะเป็นแผนที่เชื่อมโยงถ่ายโยงจากยุทธศาสตร์และเป้าหมายระยะยาว มาสู่แผนดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นช่วงเวลาทุกระยะ ๕ ปี สิ่งที่ต้องเน้นย้ำ คือ ยุทธศาสตร์ชาติต้องเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชาติ ร่วมกันคิด ร่วมกันจัดทำ ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่เขียนไว้ชัดเจนในร่างรัฐธรรมนูญฉบับลงประชามติ อยู่ในมาตราที่ ๖๕ วรรคสอง คือ “การจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้องมีการมีส่วนร่วม และการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย”

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ จึงได้จัดทำแผนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤตมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศก่อนที่จะมีการประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้อาศัยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นแผนหลัก เพื่อเป็นกรอบในการวางแผนปฏิบัติราชการและแผนในระดับปฏิบัติต่างรวมถึงการจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในอดีตที่ผ่านมา จึงมีลักษณะครอบคลุมประเด็นการพัฒนาประเทศในทุกมิติอย่างรอบด้าน (Comprehensive Plan) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทุกระดับสามารถเชื่อมโยงภารกิจและดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติราชการและคำขอ งบประมาณให้เชื่อมโยงสนับสนุนเป้าหมายของแผนฯ การพัฒนาประเทศภายใต้กรอบแผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมานี้ จึงให้ความสำคัญกับมิติการพัฒนาประเทศทุกด้านอย่างเท่าเทียมและสมดุลกัน โดยจุดเน้นของแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาจะมุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายของมิติการพัฒนาแต่ละด้านเป็นหลัก เพื่อมุ่งหมายให้การบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนพัฒนาแต่ละมิติในท้ายที่สุดจะบูรณาการผลรวมที่เกิดขึ้นและทำให้ประเทศบรรลุเป้าหมายในภาพใหญ่ภายใต้แผนฯ ที่กำหนดขึ้นได้

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) **สิ่งที่ต้องทำ** เพื่อนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

๑. เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง ๔ ด้าน และหมุดหมาย มีดังนี้

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- มีการปรับโครงสร้างให้มีผลิตภาพและผลตอบแทนสูง
- เกษตรกรเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย
- มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เหมาะสม อาทิ แหล่งน้ำ และระบบโลจิสติกส์
- เทคโนโลยีชีวภาพได้รับการวิจัยและพัฒนา อย่างต่อเนื่อง ๔๐

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยวที่เน้น คุณค่าและความยั่งยืน

- มีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า และความยั่งยืน
- มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ กิจกรรมหลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ

- รายได้จากการท่องเที่ยวกระจายสู่เมืองรอง ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิต ยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

- มีการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม และทักษะแรงงาน อย่างต่อเนื่อง

- ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศเพิ่มขึ้น และมีสถานีอัดประจุไฟฟ้าที่เพียงพอ และครอบคลุม
- มีมาตรการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบและแผนรองรับการเปลี่ยนผ่านที่ชัดเจน

หมวดหมาย ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

- มีชื่อเสียงในการให้บริการทางการแพทย์ขั้นสูง โรคเฉพาะทาง บริการความงาม และการส่งเสริมสุขภาพ
- ลงทุนวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูง
- ระบบสาธารณสุขมีคุณภาพ สามารถจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอและเหมาะสมต่อผู้รับบริการจากทั้งในและต่างประเทศ

หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

- กฎระเบียบ กระบวนการนำเข้าส่งออก และข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมศักยภาพ เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์
- โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งในอาเซียนไร้รอยต่อ ผู้ประกอบการมีศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

หมวดหมายที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิต อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และบริการดิจิทัลของอาเซียน

- เทคโนโลยีความรู้และนวัตกรรม ทั้งซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- มีโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยแวดล้อมที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจด้านดิจิทัล
- มีระบบเฝ้าระวังและป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์ประชาชนมีทักษะทางดิจิทัล

๒. สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

หมวดหมายที่ ๗ ไทยมีSMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

- การแข่งขันเปิดกว้างและเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำระหว่าง SMEs และธุรกิจขนาดใหญ่
- SMEs มีศักยภาพสูง สามารถพัฒนา และใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
- SMEs มีบทบาทในภาคการส่งออก สามารถเชื่อมโยงกับ GVCs
- วิสาหกิจเพื่อสังคมขยายตัว และวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม

หมวดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลัก ของภูมิภาคที่มีความเจริญ ทางเศรษฐกิจ ทันสมัย และน่าอยู่

- ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ลดลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและบริการสาธารณะ มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามศักยภาพพื้นที่ และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท
- พื้นที่เศรษฐกิจ/เมืองหลักมีโครงสร้างพื้นฐาน ที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- อปท. ชุมชน ภาคเอกชนในพื้นที่ มีศักยภาพและบทบาทในการพัฒนาพื้นที่และเมือง

หมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

- คนจนข้ามรุ่นลดลง จากมาตรการช่วยเหลือ แบบมุ่งเป้า และฐานข้อมูลที่สามารถระบุคนจน และปัญหา
- นโยบายการเงินการคลังและกฎหมายส่งเสริม การกระจายรายได้
- ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงดิจิทัลได้อย่างทั่วถึง

- เด็กยากจนสามารถเข้าถึงการศึกษา ในระดับที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ
- ความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม

๓. วิถีชีวิตที่ยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- ขยะและน้ำเสียได้รับการจัดการที่ถูกต้องและหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์มากขึ้น
- พลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลัก สำหรับการผลิตไฟฟ้าของประเทศ
- ผลิตภัณฑ์ที่มาจากวัสดุเหลือใช้และปล่อยคาร์บอนในปริมาณต่ำได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านการพัฒนานวัตกรรมการผลิต และการจูงใจผู้บริโภค

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ

- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยสูงได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงที่ลดลง
- ป่าและพื้นที่ชุ่มน้ำได้รับการอนุรักษ์
- ระบบการจัดการภัยในทุกระดับได้รับการปรับปรุง ให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น
- เป้าหมายการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนพัฒนาพื้นที่
- ทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือกับภัยธรรมชาติ

๔. ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

- ระบบการศึกษามีคุณภาพ สามารถพัฒนาทักษะสำคัญ และเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- สถาบันอุดมศึกษาปรับบทบาท ให้สามารถพัฒนาทุนมนุษย์ในทุกช่วงวัย
- กลไกการพัฒนาฝีมือมีคุณภาพ ทันสมัยได้มาตรฐาน
- นโยบายการจัดการกำลังคนภายใต้สังคมสูงวัยมีความชัดเจน และระบบฐานข้อมูลการจัดการกำลังคนมีประสิทธิภาพ
- สถาบันทางสังคมเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

- ภาครัฐบูรณาการ เป็นเอกภาพ
- โครงสร้างภาครัฐมีความยืดหยุ่น และมีความยั่งยืนทางการคลัง
- การบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะปรับปรุงรูปแบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
- กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการภาครัฐทันสมัย สนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ
- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและติดตามตรวจสอบการพัฒนาประเทศ

๑๓ หมวดหมู่ สู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

หมวดหมู่ที่ ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า

หมวดหมู่ที่ ๔ การแพทย์และสุขภาพแบบครบวงจร

หมวดหมู่ที่ ๕ ประตุการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์

หมวดหมู่ที่ ๖ อีเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล

หมวดหมู่ที่ ๗ SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๘ พื้นที่และเมืองมีความเจริญ ทันสมัย และน่าอยู่

หมวดหมู่ที่ ๙ ความยากจนข้ามรุ่นลดลง และความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ภาครัฐสมรรถนะสูง

(๓) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุบัติเหตุ และภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาคอขวดไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาค ให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ทุนเทคโนโลยี และนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

- เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
- เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
- เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
- เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมาย

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคขยายตัวเพิ่มขึ้น

สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่ เศรษฐกิจใหม่ ๆ ของภาค

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กลุ่มที่ ๑
(หนองคาย หนองบัวลำภู เลย อุดรธานี และ บึงกาฬ)

วิสัยทัศน์

“เกษตรอุตสาหกรรมชั้นนำ ศูนย์กลางการค้าและโลจิสติกส์ การท่องเที่ยวมาตรฐานสากล ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

- (๑) เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๒) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางการผลิต การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- (๓) ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- (๔) รักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด

- (๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด
- (๒) อัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
- (๓) ผลผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้น
- (๔) ผลผลิตภาพการผลิตสินค้าเกษตร
- (๕) รายได้จากการท่องเที่ยว
- (๖) ระดับความเหลื่อมล้ำในสังคม (Gini Coefficient) ของกลุ่มจังหวัด
- (๗) สัดส่วนประชากรในการเข้าถึงสวัสดิการ
- (๘) ร้อยละของสัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่ของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น
- (๙) ดัชนีคุณภาพน้ำ ามิวดิน (WQI)

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด (ประเด็นยุทธศาสตร์)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับภาคเศรษฐกิจในพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาทุนมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๓) แผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ รอบปี พ.ศ.๒๕๖๔

จังหวัดบึงกาฬได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตั้งแต่เดือน สิงหาคม - ธันวาคม ๒๕๖๒ ผลจากการวิเคราะห์/ประเมินศักยภาพสถานะแวดล้อมภายใน และสถานะแวดล้อมภายนอก ผนวกกับข้อมูลระดับนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาล ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ ในระดับพื้นที่ และภูมิภาคแล้ว จังหวัดบึงกาฬจึงได้กำหนด (ร่าง) กรอบทิศทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ รอบปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางยางพารา การเกษตรก้าวหน้า การค้าอินโดจีน และท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

- ๒.๑ พัฒนาระดับการผลิตและการแปรรูปยางพาราและการเกษตรกรรม ด้วยนวัตกรรมเทคโนโลยี ให้ได้มาตรฐานสากลเพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ในอนุภาคลุ่มน้ำโขง
- ๒.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐานอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมืองและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒.๓ พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดน พัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง
- ๒.๔ พัฒนาระดับคุณภาพชีวิตคน

เป้าประสงค์

เพิ่มรายได้จากยางพารา ภาคการเกษตร การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ตามประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตยางพาราครบวงจรและพัฒนาระบบ

เกษตรกรรมยั่งยืน

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิตยางพาราและการเกษตรกรรม ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการบริหารจัดการด้านการตลาด
๒. การพัฒนาระบบการผลิต การบริหารจัดการ และการแปรรูปยางพาราและสินค้า/ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร
๓. การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๔. การส่งเสริมระบบเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้าน

การค้าและการลงทุน

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการเจริญเติบโต ของเมืองและเชื่อมโยงการค้า การลงทุน
๒. บูรณาการความร่วมมือด้านการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภาคลุ่มน้ำโขง
๓. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
๔. การพัฒนาผู้ประกอบการ การบริหารจัดการด้านสินค้าบริการ และการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างยั่งยืน

๑. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
๒. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างยั่งยืน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อส่งเสริมท่องเที่ยววิถีชีวิตอารยธรรมลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคน สังคม และความมั่นคงสู่สังคมสุข

๑. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยด้านการศึกษาร่างกาย สาธารณสุข สังคม ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้สูงอายุ
๒. การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน การบูรณาการบริหารจัดการ พื้นที่ชายแดนและการป้องกันปราบปรามภัยคุกคามด้านความมั่นคง
๓. การขับเคลื่อนและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. การเสริมสร้างกลไกและพัฒนาสมรรถนะในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๒. ส่งเสริมพัฒนาและยกระดับนวัตกรรมบริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัล และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมุ่งสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จุดเน้นหนักการพัฒนาจังหวัด

- ๕.๑ ศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปยางพารา และการเกษตรกรรมด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย
- ๕.๒ ส่งเสริมการค้า และการลงทุนชายแดน
- ๕.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตอารยธรรมลุ่มน้ำโขง

ค่านิยม

บึงกาฬ “สร้างเมือง สร้างคน สร้างรายได้”

(๔) ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

วิสัยทัศน์ “บึงกาฬน่าอยู่ ท่องเที่ยวก้าวหน้า วัฒนธรรมงามตา ประชามีสุข”

พันธกิจ

- พันธกิจที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ ระบบสาธารณสุขการ พลังงานทดแทน และการผังเมืองให้ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของท้องถิ่น
- พันธกิจที่ ๒ ส่งเสริมการเกษตร สร้างรายได้ และพัฒนาศักยภาพของคนในครอบครัว และชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- พันธกิจที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีส่งเสริมการท่องเที่ยว การกีฬา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- พันธกิจที่ ๔ พัฒนาระบบการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ และสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น
- พันธกิจที่ ๕ สร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การตรวจสอบ ติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารงานและงบประมาณ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา
๒. แผนงานเคหะ และชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการเกษตร พัฒนารายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑. แผนงานการเกษตร
๒. แผนงานการศึกษา
๓. แผนงานสาธารณสุข
๔. แผนงานสังคมสงเคราะห์
๕. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๖. แผนงานการรักษาความสงบภายใน
๗. แผนงานการพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. แผนงานการเกษตร
๒. แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา
๓. แผนงานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและกีฬา

๑. แผนงานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป
๒. แผนงานงบกลาง

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ “ท้องถิ่นน่าอยู่ การท่องเที่ยวก้าวหน้า ประชาชนอยู่ดี มีความสุขอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- พันธกิจที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณสุขปโภค ระบบสาธารณสุขบริการ พลังงานทดแทน และการผังเมืองให้ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของท้องถิ่น
- พันธกิจที่ ๒ ส่งเสริมการสร้างรายได้ และพัฒนาศักยภาพของคนในครอบครัวและชุมชน ให้เข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้ ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- พันธกิจที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ส่งเสริมการท่องเที่ยว การกีฬา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- พันธกิจที่ ๔ พัฒนาระบบการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ และสาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น
- พันธกิจที่ ๕ สร้างระบบบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการวางแผนพัฒนา การตรวจสอบ ติดตามประเมินผล เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารงานและงบประมาณ

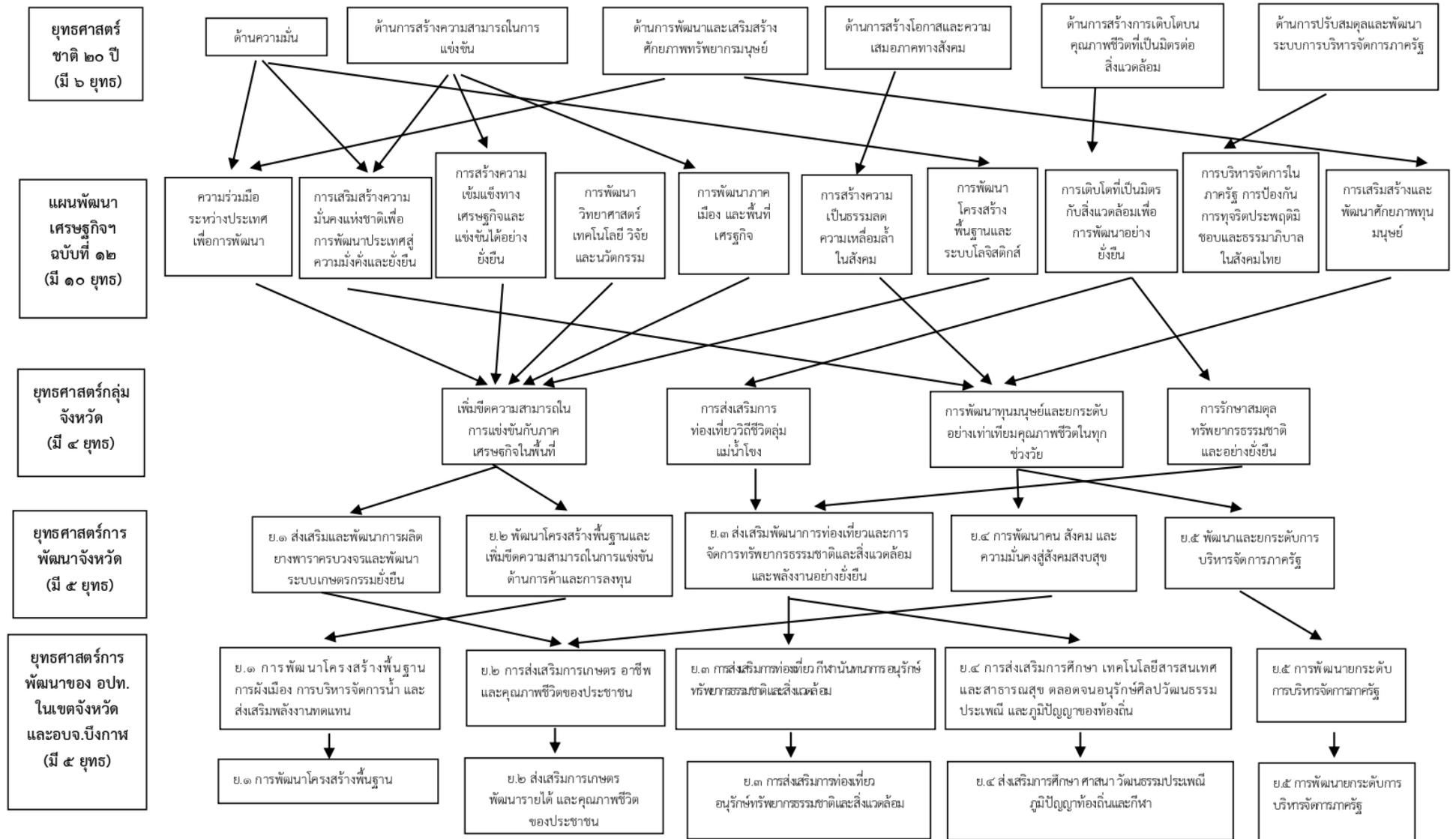
ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การผังเมือง การบริหารจัดการน้ำ และส่งเสริมพลังงานทดแทน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการเกษตร อาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยว กีฬา นันทนาการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ สาธารณสุข ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาของท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระดับการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนงานการพัฒนา มี ๑๒ แผนงาน ดังนี้

๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป
๒. แผนงานการรักษาความสงบภายใน
๓. แผนงานการศึกษา
๔. แผนงานสาธารณสุข
๕. แผนงานสังคมสงเคราะห์
๖. แผนงานเคหะและชุมชน
๗. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๘. แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
๙. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
๑๐. แผนงานการเกษตร
๑๑. แผนงานการพาณิชย์
๑๒. แผนงานงบกลาง

(๖) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ส่วนที่ ๓

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบึงกาฬ ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำและทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์ที่กำหนด และแปลงเป็นแผนงาน/โครงการต่าง ๆ ได้ตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยเฉพาะการประสานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โครงการเกินศักยภาพ) มาบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ ได้ทุกโครงการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ โครงการที่ไม่สามารถดำเนินการได้ มีสาเหตุจากความไม่พร้อมของพื้นที่ และองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬมีงบประมาณจำนวนจำกัด ซึ่งการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบึงกาฬไปใช้มีแนวโน้มว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะนำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานไปใช้มากกว่ายุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ รองลงมา คือ ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตรและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬในฐานะประธานกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดจังหวัดบึงกาฬ จึงต้องประสานไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัดบึงกาฬ เพื่อให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะยุทธศาสตร์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยตรง และต้องจัดเก็บข้อมูลการพัฒนาของทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตต่อไป สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบึงกาฬมีรอบทิศทางพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความซ้ำซ้อนและเสียโอกาสในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีความเดือดร้อน ความจำเป็น และมีความพร้อมในการพัฒนา

๒. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

การวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ

การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

- แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์
- แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทาง และหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของ แผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan

การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การวัดผลเชิงคุณภาพ องค์กรบริหารส่วนตำบลและใช้การสำรวจความพึงพอใจในการ วัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผล เชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดและในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

- แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วน จังหวัด
- แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบึงกาฬ ในอนาคต

๓.๑ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๑. เกิดการพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่าน กระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๓.๒ ความเสี่ยงในการดำเนินการและข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ในการนำยุทธศาสตร์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบ ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและให้มีความสอดคล้องกัน
๒. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังใน การพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น
๓. ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้ สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
๔. องค์กรบริหารส่วนจังหวัดควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับ ภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่